

**VALSTYBINĖ MOKESČIŲ INSPEKCIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJOS**

2016-05-16 Nr. (18.32-31-1E) RM-14067

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 17 STRAIPSNIO 1 DALIES
KOMENTARO (APIBENDRINTO PAAIŠKINIMO) PAKEITIMO PROJEKTO**

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos finansų ministro 1997 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 110, siekdama suvienodinti Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau - PMĮ) taikymo tvarką, parengė PMĮ 17 straipsnio 1 dalies komentaro (apibendrinto paaiškinimo) pakeitimus, kurių nuostatos suderintos su Lietuvos Respublikos finansų ministerija (2016-05-03 raštas Nr. (14.16-01)-5K-1602121-6K-1603426).

PRIDEDAMA. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies komentaro (apibendrinto paaiškinimo) pakeitimų lyginamasis variantas, 11 lapų.

Teisės departamento direktorė

Rasa Virvilienė

**VALSTYBINĖ
MOKESČIŲ
INSPEKCIJA**

Biudžetinė įstaiga,
Vasario 16-osios g. 14,
LT-01514 Vilnius

Tel. (8 5) 2668 200,
Faks. (8 5) 212 56 04,
El. p. vmi@vmi.lt,
www.vmi.lt

Duomenys kaupiami ir saugomi
Juridinių asmenų registre, Kodas
188659752

Projekto lyginamasis variantas

1. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 1 punkto pakeitimo projektas:

„1. Remiantis šio straipsnio pirmosios dalies nuostatomis, leidžiamais atskaitymais laikomos visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. Leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriamos visos išlaidos darbuotojų naudai, jei ši darbuotojų gauta nauda yra gyventojų pajamų mokesčio objektas. Be to, individualios įmonės, tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės **bei mažosios** bendrijos leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriama suma, nuo kurios pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nuostatas skaičiuojamos ir mokamos vieneto dalyvio (individualios įmonės savininko, **mažosios bendrijos nario**, tikrosios ūkinės bendrijos tikrojo nario, komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario) valstybinio socialinio draudimo įmokos.

Sąnaudos turi būti pagrindžiamos galiojančiais sandoriais, todėl vienetas, sudarydamas sandorį, turi būti įsitikinęs, kad šio sandorio antroji šalis nėra fiktyvus ūkio subjektas ir kad jis turi teisę vykdyti sandoriu sukurtas pareigas (vykdyti atitinkamą veiklą).“

2. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.2.1 punkto trečios pastraipos pakeitimo projektas:

„~~Grižtamosios~~ **Gražinamosios** gamybinės atliekos, t.y. tokios gamybinės atliekos, kurios gali būti panaudojamos gamyboje arba parduodamos, turi būti įvertintos, sumažinus materialinių vertybių sąnaudas. Tokios atliekos įkainojamos pagal įmonės nusistatytą metodiką. ~~Grižtamosioms atliekoms nepriskiriami~~ medžiagų likučiai, kurie pagal nustatytą technologiją perduodami į kitus gamybinius padalinius (cechus), kaip pilnavertės medžiagos (žaliavos) kitų rūšių gaminiams gaminti (darbams atlikti, paslaugoms teikti) **taip pat įkainojami pagal įmonės nusistatytą metodiką**. Gamybinėms atliekoms nepriskiriama šalutinė produkcija, kuri gaunama technologinio proceso metu.“

3. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.7 punkto pakeitimo projektas:

„6.7. Dėl ~~autotransporto~~ **degalų (kūrą) naudojančių** priemonių eksploatavimo išlaidų.

Apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, sunaudotų degalų (**kūrą**) įsigijimo kaina, taip pat kitos ~~autotransporto~~ **degalų (kūrą) naudojančios** priemonės eksploatavimo išlaidos (**pvz. naudojant įmonės veikloje automobilį** - perduotų naudoti tepalų, padangų, plovimo medžiagų, filtrų, įvairių smulkių detalių įsigijimo kaina ir kt.) priskiriamos prie leidžiamų atskaitymų.

Įmonių buhalterinėje apskaitoje fiksuojamos ūkinės operacijos, tarp jų ir susijusios su ~~autotransporto~~ **degalų (kūrą) naudojančių** priemonių panaudojimu, turi būti pagrįstos dokumentais, iš kurių būtų galima spręsti, kad degalai (**kūras**) sunaudoti vieneto pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti.

Degalų (**kūrą**) sunaudojimo normos įmonė patvirtina atsižvelgdama į degalus (**kūrą**) naudojančios priemonės gamintojo nurodytus techninius duomenis. Įmonė, atsižvelgdama į veiklos pobūdį, ir darbo sąlygas gali ir pati nusistatyti kitą metodiką (pvz. automobiliui atlikti bandomuosius važiavimus), kuri leistų patikimai įvertinti ir nustatyti faktiškai sunaudojamą degalų (**kūrą**) kiekį, įmonės veikloje naudojamai priemonei. Visais atvejais **kūrą sunaudojimo normos turi būti techniškai pagrįstos.**

Leidžiamiesiems atskaitymams galima priskirti tik faktiškai sunaudotą (siejamą su įmonės pajamų uždirbimu) degalus (kūrą) naudojančiai priemonei tenkanti degalų (kuro) kiekį, neviršijant nustatyto norminio kiekio.

Atsižvelgdama į veiklos pobūdį, ~~važiavimo dažnumą~~ ir kitas darbo sąlygas, įmonė pati nusistato, kokiais dokumentais, patvirtintais atsakingų asmenų parašais, turi būti įforminamas degalų (kuro) bei kitų su ~~autotransporto~~ **degalus (kūrą) naudojančių** priemonių eksploatavimu susijusių medžiagų sunaudojimas, **pvz., gali būti naudojami degalų (kuro) nurašymo aktai, degalų (kuro) sunaudojimo ataskaitos ir pan.** Tokiu būdu degalų ir kitos su autotransporto priemonių naudojimu susijusios sąnaudos leidžiamais atskaitymais gali būti pripažintos ir be automobilio kelionės lapų (t.y. dokumentų, kuriuose detalieji nurodyti maršrutai, kuriais automobilis važiavo).

Prie leidžiamų atskaitymų priskiriamos išlaidos, susijusios su specializuotų organizacijų atliekamais patarnavimais (mokėjimai už automobilių technines apžiūras, plovimą ir kt.). Šios išlaidos leidžiamais atskaitymais pripažįstamos remiantis atitinkamai įformintais tų patarnavimų atlikimo dokumentais.“

4. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentar) 6.9 punkto pakeitimo projektas:

„6.9. Dėl patalpų nuomos išlaidų.

Sąnaudomis, priskiriamomis prie leidžiamų atskaitymų, laikomos patalpų nuomos išlaidos, mokesčiai už komunalines paslaugas (už šaltą vandenį, kanalizaciją, dujas, elektrą, šiluminę energiją, šiukšlių (sniego) išvežimą ir pan.), už naudojimąsi liftu, lauko durų signalizacijos priežiūros, dūmtraukių valymo, eksploatuojamo objekto šildymo sistemų parengimo žiemai bandymų, patalpų vidaus inžinierinės įrangos avarijų likvidavimo išlaidos, šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemų reguliavimo, pastatų šildymo sistemų bandymo ir parengimo žiemai išlaidos, išlaidos, užtikrinančios statinių ir įrengimų saugų naudojimą, statinių priešgaisrinę apsaugą, ūkio subjektui priklausančios teritorijos priežiūros išlaidos (valymas, želdynų priežiūra ir pan.), patalpų ir kitų materialinių vertybių apsaugos bei priešgaisrinės apsaugos išlaidos.

Kai įmonė veiklai nuomojasi turtą (patalpas) iš gyventojų, už gyventoją sumokėtos komunalinių paslaugų sąskaitose nurodytos „kaupiamosios lėšos“ (kaupiamosios lėšos – tai butų ir kitų patalpų savininkų privalomos kaupti lėšos, kurios bus skiriamos namui atnaujinti pagal privalomuosius pastatų naudojimo ir priežiūros reikalavimus) laikomos gyventojų turto nuomos pajamomis, todėl jeigu įmonė kompensuoja jas gyventojui, t. y. patalpų nuomotojui, „kaupiamosios lėšos“ gali būti priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams tik tokiu atveju, jeigu tokios išlaidos priskiriamos šio asmens suteiktos nuomos paslaugos kainai, t. y. sudarytoje nuomos paslaugų teikimo sutartyje turi būti numatyta, kad „kaupiamosios lėšos“ sudaro nuomos kainos dalį.“

5. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentar) 6.11 punkte pateikto pavyzdžio pakeitimo projektas:

„Pavyzdys

Pardavėjas (toliau – Klientas) pardavė prekes pirkėjui, tačiau pirkėjas jam nemoka už gautas prekes. Klientas, norėdamas užsitikrinti pakankamą apyvartinių lėšų kiekį bei didesnę tikimybę atgauti skolą iš pirkėjo, su banku (toliau – Finansuotojas) sudaro skolinių įsipareigojimų perleidimo (faktoringo) sutartį, kurioje Finansuotojas suteikia Klientui 100 000 **eurų** ~~litų~~ faktoringo limitą.

Pagal Kliento ir Finansuotojo sudarytą skolinių įsipareigojimų perleidimo (faktoringo) sutartį Klientas įsipareigoja perleisti Finansuotojui Kliento skolininko (prekių pirkėjo) piniginių

reikalavimą. Finansuotojas įsipareigoja perimti piniginį reikalavimą pagal Kliento skolininkui (prekių pirkėjui) išrašytas sąskaitas faktūras ir pervesti Klientui avansu 85 proc. sąskaitose faktūrose nurodytos sumos.

Klientas įsipareigoja Finansuotojui mokėti tokius mokesčius: faktoringo (finansavimo) palūkanas – 7 proc. nuo banko finansuojamos sumos, komisinį (sąskaitos priėmimo) mokestį – 2 proc. nuo perimto piniginio reikalavimo sumos, sutarties (administravimo) mokestį – 0,65 proc. faktoringo limitu.

Vykdydamas sutartį, Finansuotojas perėmė iš Kliento 100 000 **eurų** Lt piniginį reikalavimą skolininkui (prekių pirkėjui). Finansuotojas Klientui avansu pervėdė 85 proc. šio piniginio reikalavimo sumos (85 000 **eurų** Lt). Šiuo atveju, Klientas už faktoringo paslaugą Finansuotojui sumokės 5 950 **eurų** Lt ($85\,000 \times 7\% : 100$) faktoringo (finansavimo) palūkanų, 2 000 **eurų** Lt ($100\,000 \times 2\% : 100$) komisinio (sąskaitos priėmimo) mokesčio, 650 **eurų** Lt ($100\,000 \times 0,65\% : 100$) sutarties (administravimo) mokesčio, iš viso 8 600 **eurų** Lt. Šios už Finansuotojo suteiktas paslaugas sumokėtos sumos, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, priskiriamos Kliento leidžiamiems atskaitymams. Finansuotojo gautos faktoringo palūkanos (5 950 **eurų** Lt), komisinis mokestis (2 000 **eurų** Lt) ir sutarties (administravimo) mokestis (650 **eurų** Lt) priskiriamos Finansuotojo apmokestinamoms pajamoms.

Finansuotojas iš skolininko (prekių pirkėjo) gavęs skolos sumą (100 000 **eurų** Lt), likusią skolos sumą 6 400 **eurų** Lt ($100\,000 - 85\,000 - 8\,600$) pagal perimtą iš Kliento piniginį reikalavimą, atskaitęs palūkanas ir kitus Kliento sumokėtus mokesčius, sumoka Klientui.“

6. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.14 punkto pakeitimo projektas:

„6.14. Dėl darbuotojų ~~kadru~~ rengimo ir darbuotojų kvalifikacijos kėlimo išlaidų.

Sąnaudomis, priskiriamomis prie leidžiamų atskaitymų, laikomos ~~darbuotojų kadru~~ rengimo ir perkvalifikavimo išlaidos, įskaitant personalo apmokymą dirbti įrengimais, įvaldyti (diegti) naujas technologijas (~~išskyrus tuos atvejus, kai tos išlaidos apskaitomos kaip nematerialusis turtas (formavimo savikaina)~~), darbuotojų kvalifikacijos kėlimo išlaidos (įskaitant užsienio kalbų kursus), kai tai susiję su jų einamomis pareigomis.

Kvalifikacijos kėlimas suprantamas kaip apmokymas trumpalaikiuose kursuose, kuriuose darbuotojai tik tobulina savo kvalifikaciją, įgytą anksčiau.

Kvalifikacijos kėlimo sąnaudoms nepriskiriamos darbuotojų mokymosi ~~aukštesiose, aukštesniosiose mokyklose, koledžuose ir kitose~~ mokyklose, kurias baigę jie įgyja aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, kuri suteikiamėse tam tikrą išsimokslinimo lygį, išlaidos.

Jeigu individualios įmonės savininkas arba **mažosios bendrijos narys** pats tiesiogiai dalyvauja gamybiniame procese arba vadovavimas reikalauja specifinių žinių ir jas būtina pastoviai atnaujinti, leidžiamiems atskaitymams gali būti priskiriamos **individualios įmonės savininko ar mažosios bendrijos nario** kvalifikacijos kėlimo, apmokymo dirbti įrengimais ir panašios išlaidos. Jeigu individuali įmonė **arba mažoji bendrija** keičia veiklos profilį, sąnaudoms gali būti priskiriamos **individualios įmonės savininko ar mažosios bendrijos nario** perkvalifikavimo išlaidos. Sąnaudoms taip pat gali būti priskirtos su **individualios įmonės savininko ar mažosios bendrijos nario** trumpalaikių kursų (pvz., užsienio kalbų, buhalterinės apskaitos) lankymu susijusios išlaidos, kai tai susiję su individualios įmonės ar mažosios bendrijos veikla.“

7. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.15 punkto 1 papunkčio pakeitimo projektas:

„6.15. Dėl darbo saugos ir darbuotojų sveikatos apsaugos išlaidų.

6.15.1. Leidžiamiems atskaitymams priskiriamos vieneto sąnaudos, patirtos įgyvendinant darbuotojų saugą ir sveikatą reglamentuojančiuose teisės aktuose (Lietuvos Respublikos darbo

kodekso (~~Žin., 2002, Nr. 64-2569~~) XVIII skyrius 265 straipsnyje, Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatyme (~~Žin., 2003, Nr. 70-3170~~) ir kituose teisės aktuose) numatytas privalomas kolektyvines ir (ar) asmenines darbuotojų saugos ir sveikatos priemonės. Tokioms priemonėms priskiriamos nelaimingų atsitikimų prevencijos priemonės (specialių rūbų, akinių, pirštinių, kitų teisės aktuose ir kolektyvinėse sutartyse numatytų darbo apsaugos priemonių įsigijimas, saugių darbo vietų sukūrimas ir pan.), profesinių ligų prevencijos priemonės (medicininiai patikrinimai, skiepai ~~epidemijų metu~~, ventiliacijos įrenginiai, kinozeterapijos seansai ir pan.), **vaistinėlių įsigijimo išlaidos**, pirmosios pagalbos suteikimo darbuotojams pirmąją pagalbą teikiančių punktų, organizavimas.

Pavyzdžiai

Pagal Lietuvos Respublikos radiacinės saugos įstatymą (~~Žin., 1999, Nr. 11-239~~) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gegužės 7 d. nutarimu Nr. 544 patvirtintą Darbų ir veiklos sričių, kuriose leidžiama dirbti asmenims, iš anksto pasitikrinusiems sveikatą ir vėliau besitikrinantiems sveikatą dėl užkrečiamųjų ligų, sąrašo ir šių asmenų tikrinimo tvarką (~~Žin., 1999, Nr. 41-1294; 2002, Nr. 73-3127~~) iš darbdavio lėšų apmokamos išlaidos už darbuotojų periodišką medicininę apžiūrą laikomos sąnaudomis, priskiriamomis leidžiamiesiems atskaitymams.

Minėtame Lietuvos Respublikos saugos ir sveikatos įstatyme nustatyta, kad darbdavio pareiga yra užtikrinti darbuotojų saugą ir sveikatą visais su darbu susijusiais aspektais. Kai vykdoma šią pareigą (pvz., kai darbuotojams vykdoma tiesiogines darbo funkcijas yra tikimybė užsikrėsti infekcinėmis ligomis ir todėl įmonės lėšomis jie skiepijami) įmonė patiria išlaidų, tos išlaidos gali būti pripažintos leidžiamais atskaitymais. Darbuotojų, kurie skiepijami darbdavio lėšomis, profesijų sąrašas (toliau – Sąrašas) patvirtintas Lietuvos Respublikos sveikatos ministro 2004 m. spalio 14 d. įsakymu Nr. V-716), todėl skiepavimo sąnaudos priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams, jei skiepijami darbuotojai, kurių profesijos ir pareigybės yra įtrauktos į Sąrašą ir į darbdavio ar jo įgalioto asmens sudarytą sąrašą.“

8. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.17 punkto pakeitimo projektas:

„6.17. Dėl geriamojo vandens įsigijimo išlaidų.

Sąnaudomis, priskiriamomis prie leidžiamų atskaitymų, laikomos įmonės darbuotojams bendro naudojimo talpose perkamo geriamojo vandens įsigijimo išlaidos (įskaitant aparatų, naudojamų vandeniui virinti ir atšaldyti, nuomos išlaidas).

Jeigu įmonė įsigyja geriamą vandenį (įskaitant ir mineralinį), skirtą naudoti savo darbuotojams darbo metu, tai šio bendram darbuotojų naudojimui skirtu vandens įsigijimo kaina priskiriama leidžiamiesiems atskaitymams, neatsižvelgiant į tai, į kokias talpas šis vanduo buvo išpilstytas.“

9. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.18 punkto 3 pavyzdžio pakeitimo projektas:

„3 pavyzdys

Įmonė prekiauja obuoliais, kurie pagal įmonės atitinkamas vidaus tvarkas priskiriami vienerūšėms prekėms. Vienos rūšies obuolių kilogramo įsigijimo kaina 3 **eurai** ~~litai~~, kitos 4 **eurai** ~~litai~~. Inventorizacijos metu nustatytas pigesnės rūšies obuolių 2 kilogramų perteklius (6 **eurai** ~~litai~~) ir brangesnės rūšies obuolių 2 kilogramų trūkumas (8 **eurai** ~~litai~~). Perrūšius prekes, gautas ne kiekio, tačiau vertės (2 **eurų** ~~litų~~) trūkumas laikytinas leidžiamais atskaitymais. Tačiau jeigu inventorizacijos metu būtų nustatytas pigesnės rūšies obuolių 2 kilogramų trūkumas (6 **eurai** ~~litai~~) ir brangesnės rūšies obuolių 2 kilogramų perteklius (8 **eurai** ~~litai~~), tokiu atveju perrūšius prekes

gautas ne kiekio, tačiau vertės (2 ~~eurų litų~~) perteklius turėtų būti priskirtas apmokestinamosioms pajamoms.“

10. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.19 punkto pakeitimo projektas:

„6.19. Dėl užsienio valiutos kurso kitimo.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, nuo 2015 metų sausio 1 d. ūkiniai įvykiai ir ūkinės operacijos, kurių buvimas ir atlikimas ar rezultatų įforminimas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka susijęs su užsienio valiuta, apskaitoje perskaičiuojami į eurus pagal Europos centrinio banko paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, o tais atvejais, kai orientacinio euro ir užsienio valiutos santykio Europos centrinis bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko skelbiamą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, jeigu kiti teisės aktai nenustato kitaip. Europos centrinio banko ir Lietuvos banko paskelbti orientaciniai euro ir užsienio valiutų santykiai apskaitoje taikomi nuo kitos darbo dienos Lietuvos Respublikoje po jų paskelbimo.

Sąnaudomis laikomi neigiami valiutos kurso pasikeitimai, susidarę vienetui vykdant operacijas užsienio valiuta, taip pat perskaičiuojant balanse apskaitomus užsienio valiuta ~~denominuotus~~ straipsnius. Vienetams, kurie tvarkydami buhalterinę apskaitą ir rengdami finansinę atskaitomybę, privalo vadovautis ar vadovaujasi VAS nuostatomis, nuo 2004 metų sandorių užsienio valiuta apskaitos ir valiutų kursų pokyčių pateikimo finansinėje atskaitomybėje tvarką nustato 22 VAS „Užsienio valiutos kurso pasikeitimas“ (toliau – 22 VAS), kurio nuostatos, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, taikomos nuo 2004 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio pradžios tiek, kiek neprieštarauja PMĮ.

Kai sandoris sudaromas užsienio valiuta, tai pagal tokį sandorį įsigyto turto įsigijimo kaina įvertinama ~~eurais litais~~ pagal turto įsigijimo dienos (**sandorio dienos**) valiutos kursą. Jei pagal 22 VAS nuostatas turtas, kurio tikroji vertė nustatoma užsienio valiuta, balanse turi būti įvertinamas ~~eurais litais~~, taikant tikrosios vertės nustatymo dienos valiutos kursą, tai PMĮ tikslams tokio turto įsigijimo kaina yra ta pati, kokia buvo nustatyta pirminio pripažinimo metu pagal turto įsigijimo dieną galiojusį valiutos kursą. Todėl apskaitoje įregistruotos *turto vertės pokyčių sumos* (pajamos ar sąnaudos, susidariusios dėl turto perkainojimo (įvertinimo tikrąja verte) ir dėl teigiamos ar neigiamos valiutos kurso pasikeitimo įtakos), apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, vadovaujantis PMĮ 12 str. 7 punktu ir 31 str. 1 d. 15 punktu, atitinkamai laikomos neapmokestinamosiomis pajamomis arba neleidžiamais atskaitymais.“

11. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.20 punkto pakeitimo projektas:

„6.20. Dėl biuro interjero puošimo išlaidų.

Apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, iš pajamų galima atskaityti ne tik pajamoms uždirbti patirtas sąnaudas, bet ir sąnaudas būtinas ekonominei naudai gauti. Todėl biuro interjero puošimo išlaidos, kaip, pvz., puokščių, dekoratyvinių elementų, gyvų gėlių, **šventinių dekoracijų** įsigijimo išlaidos laikomos leidžiamais atskaitymais, jei šios išlaidos įmonei teikia ekonominę naudą.“

12. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.21 punkto pakeitimo projektas:

„6.21. Dėl darbo apmokėjimo ir kitų su darbu susijusių sąnaudų.

6.21.1. Sąnaudomis, priskiriamomis prie leidžiamų atskaitymų, laikomas užmokestis už atliktą darbą arba dirbtą laiką, apskaičiuotas pagal įmonėje taikomas darbo apmokėjimo formas ir sistemas – vienetinius įkainius, valandinius (dienos) tarifinius atlygius, mėnesines algas;

padidintas apmokėjimas už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis sąlygomis, už darbą poilsio ir švenčių dienomis, darbą nakties metu, kitais teisės aktuose ir įmonės kolektyvinėje bei darbo sutartyse numatytais atvejais; priedai ir priemokos prie valandinių (dienos) tarifinių atlygių, vienetinių įkainių bei mėnesinių algų, taip pat kitos išmokos, tiesiogiai susijusios su darbu, numatytos teisės aktuose ir įmonės kolektyvinėse bei darbo sutartyse; laikraščių, žurnalų, telegramų ir spaudos agentūrų, leidyklų, televizijos, radijo ir kitų įmonių etatiniams darbuotojams mokamas literatūrinis (kūrybinis) autorinis atlyginimas; premijos už atitinkamo laikotarpio darbo rezultatus bei vienkartinės premijos pagal įmonės darbo apmokėjimo sistemą, priemokų už priverstines prastovas išlaidos, kasmetinių atostogų apmokėjimo, kompensacijų už nepanaudotas atostogas bei išeitinių išmokų išlaidos, pasibaigus darbo santykiams, darbuotojams už komandiruotėje būtą laiką, vykdant kitas įstatymuose nustatytas pareigas, išlaidos ir kitos išmokos, numatytos Lietuvos Respublikos darbo kodekso **XV skyriuje** (Žin., 2002, Nr. [64-2569](#)), kituose įstatymuose bei Vyriausybės nutarimuose.

Jeigu pasibaigus mokestiniam laikotarpiui vienetą metines premijas išmoka iš darbo apmokėjimo lėšų (kaip priedą prie darbuotojų atlyginimo) ir minėtos premijos buvo apskaitomos vienetą praėjusio mokestinio laikotarpio veiklos išlaidose bei jų dydis buvo įtrauktas į vienetą praėjusio mokestinio laikotarpio Pelno (nuostolių) ataskaitą, tai pagal PMĮ 7 straipsnyje nustatytą sąnaudų kaupimo principą, tokios išmokėtos premijos priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams tą mokestinį laikotarpį, už kurį šios premijos išmokamos. Nuo už praėjusį mokestinį laikotarpį išmokėtų metinių premijų apskaičiuotos socialinio draudimo įmokos, pagal PMĮ 7 straipsnyje nustatytą sąnaudų kaupimo principą, priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams tą mokestinį laikotarpį, už kurį šios premijos yra apskaičiuotos.

6.21.2. Jeigu įmonė ~~kiekvieną mėnesį~~ tiksliai apskaičiuoja darbuotojų ~~per tą mėnesį~~ uždirbtą atostogų laiką ir darbo užmokesčio sumą, kuri bus išmokėta, kai darbuotojui bus suteiktos atostogos, tai šie susidarę įmonės išpareigojimai darbuotojams (už jų uždirbtas atostogas) priskiriami leidžiamiesiems atskaitymams tą ~~mėnesį~~ **mokestinį laikotarpį**, kurį šie išpareigojimai faktiškai susidaro.

Valstybinio socialinio draudimo įmokų ir įmokų į Garantinį fondą sąnaudos leidžiamiesiems atskaitymams priskiriamos tuomet, kai jos faktiškai apskaičiuojamos.

Kiti suformuoti atidėjimai (neįskaitant specialiųjų kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimų, numatytų PMĮ 27 straipsnyje) leidžiamiesiems atskaitymams priskiriami tik tuomet, kai šios atidėjimų sąnaudos yra faktiškai patiriamos (pvz., atliekamas garantinis remontas ar kt.).

13. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.23 punkto 3 papunkčio pakeitimo projektas:

„6.23.3. Kai įmonė draudžia bendrąją civilinę atsakomybę **dėl nuostolių (žalos)** už ~~nuostolius~~ (žalą), kurie gali būti padaryti tretiesiems asmenims arba jų turtui, tai įmonė apsidraudžia pati (apdraudžia savo atsakomybę trečiųjų asmenų atžvilgiu), o ne trečiųjų asmenų turtą, nors įvykus draudimui įvykiui nuostoliai kompensuojami tretiesiems asmenims. Todėl tokios draudimo įmokos priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams.

Civilinės atsakomybės draudimas gali būti nustatomas ir įstatymais, pvz., Civilinės aviacijos įstatymo (Žin., 2000, Nr. [94-2918](#)) 73 straipsnyje numatyta, kad orlaivio savininko arba naudotojo civilinė atsakomybė, taip pat keleiviai, bagažas ir kroviniai turi būti apdrausti. Minimalių draudimo sumų dydžius nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Įmonės leidžiamiesiems atskaitymams nepriskiriamas įmonės vadovų, stebėtojų narių civilinės atsakomybės draudimas prieš trečiuosius asmenis nuo trečių šalių pretenzijų dėl klaidingų vadovavimo sprendimų ar netinkamo vadovavimo pareigų vykdymo.“

14. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.24 punkto 1 papunkčio pakeitimo projektas ir 5 papunkčio papildymo projektas:

„6.24.1. Sąnaudomis, priskiriamomis prie leidžiamų atskaitymų, laikomos palūkanos už bet kokios rūšies paskolas, įskaitant lizingą (finansinę nuomą), prekių pirkimą išsimokėtinai, palūkanas, mokamas už indėlius bei vertybinius popierius (palūkanomis nelaikomos netesybos (baudos, delspinigiai) už sutarčių nevykdymą ir kitos ekonominės sankcijos).

6.24.1.1. Pagal Civilinio Kodekso 6.210 straipsnio nuostatas terminą įvykdyti piniginę prievolę praleidęs skolininkas privalo mokėti metines palūkanas už sumą, kurią sumokėti praleistas terminas. Pagal šį straipsnį palūkanos yra civilinės atsakomybės forma ir atlieka kompensacinę funkciją, todėl vieneto mokamos tokios palūkanos nepriskiriamos leidžiamiems atskaitymams, nes jos nėra susijusios su pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu.

6.24.5. Leidžiamiems atskaitymams priskiriamos palūkanos, mokamos pagal mokestinės paskolos sutartį. Padidintos palūkanos, mokamos dėl pavėluoto mokesčio mokėjimo pagal sudarytą mokestinės paskolos sutartį, t. y. pažeidus mokestinės paskolos sutarties sąlygas, nepriskiriamos leidžiamiems atskaitymams. Palūkanų bei padidintų palūkanų konkretų dydį nustato Lietuvos Respublikos finansų ministras.“

15. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.28 punkto pakeitimo projektas:

„6.28. Dėl patirtų įmonės valdymo sąnaudų

Holdingo bendrovių patirtos kitų vienetų valdymo sąnaudos yra įprastinės šių bendrovių vykdomai veiklai sąnaudos, todėl jos yra priskiriamos leidžiamiems atskaitymams, neatsižvelgiant į tai, kad, pavyzdžiui, holdingo bendrovė atitinkamu laikotarpiu gauna tik dividendus, kurie neįtraukiami į šios bendrovės pajamas (žr. PMĮ 33 ir 35 str. komentarus).

Jeigu holdingo bendrovės uždirba apmokestinamąsias ir neapmokestinamąsias pajamas, tai apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, leidžiamiems atskaitymams galima priskirti tik mokestiniu laikotarpiu patirtas įmonių valdymo sąnaudas, kurios tenka uždirbtoms apmokestinamosioms pajamoms, įskaitant holdingo bendrovių gaunamus dividendus. Pagal PMĮ 31 str. 1 d. 17 punktą sąnaudos, tenkančios PMĮ 12 straipsnyje nurodytoms neapmokestinamosioms pajamoms, priskiriamos neleidžiamiems atskaitymais.“

16. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) 6.29 punkto pakeitimo projektas:

„6.29. Dėl sumų, nuo kurių pagal Valstybinio socialinio draudimo įstatymo nuostatas skaičiuojamos ir mokamos vieneto dalyvio (individualios įmonės savininko, mažosios bendrijos nario, tikrosios ūkinės bendrijos tikrojo nario, komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario) valstybinio socialinio draudimo įmokos.

6.29.1. Nuo 2010 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesniais mokestiniais laikotarpiais individualios įmonės, tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos, o nuo 2012 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesniais mokestiniais laikotarpiais ir mažosios bendrijos apskaičiuodamos apmokestinamąjį pelną, leidžiamiems atskaitymams gali priskirti sumą, nuo kurios pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 1 punkto (toliau – VSD įstatymo) nuostatas skaičiuojamos ir mokamos vieneto dalyvio (individualios įmonės savininko, mažosios bendrijos nario, tikrosios ūkinės bendrijos tikrojo nario, komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario) valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokos.

Individualios įmonės, mažosios bendrijos, tikrosios ūkinės bendrijos tikrojo nario ar komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario išsiimama ir VSD įmokų bazei priskirtina

lėšų suma deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos (02 pajamų rūšies kodas).

Leidžiamiesiems atskaitymams priskiriamos sumos, nuo kurių mokamos VSD įmokos, pagal VSD įstatymo 7 straipsnio 4 dalį kalendoriniais metais negali būti didesnės negu 48 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų einamųjų metų draudžiamųjų pajamų dydžių suma, o per mėnesį negali būti didesnė negu 4 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų einamųjų metų draudžiamųjų pajamų dydžių suma. Nuo viršijančios VSD įmokų bazę išimamos sumos, VSD įmokų mokėti nereikia, todėl viršijanti išsiimama suma nepriskiriama leidžiamiesiems atskaitymams.

6.29.2. 2011 metais individualios įmonės savininko, taip pat ūkinės bendrijos tikrojo nario VSD įmokų bazę sudaro už savininką arba ūkinės bendrijos tikrąjį narį savo poreikiams iš įmonės išsiimta suma, kuri deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai, kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos (02 pajamų rūšies kodas).

PSD įmokos mokamos kiekvieną mėnesį nuo 1 minimalios mėnesinės algos (toliau – MMA).

~~2010–2011 metais individualios įmonės savininko, taip pat ūkinės bendrijos tikrojo nario socialinio draudimo VSD įmokų bazę sudaro individualios įmonės ar ūkinės bendrijos išsiimama ir neviršijanti nustatyto dydžio individualios įmonės savininko ar ūkinės bendrijos tikrojo nario asmeniniams poreikiams lėšų suma, kuri deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos ir kuri kalendoriniais metais negali būti didesnė negu 48 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų einamųjų metų draudžiamųjų pajamų dydžio suma. Deklaruotų asmeniniams tikslams išsiimtų pajamų sumų suderinimas vyksta pasibaigus kalendoriniams metams, palyginant Valstybinei mokesčių inspekcijai individualios įmonės savininko ir ūkinės bendrijos tikrojo nario metinėje pajamų deklaracijoje deklaruotas su darbo santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodas) ir Fondo valdybai per kalendorinius metus deklaruotas sumas, nuo kurių buvo priskaičiuotos VSD įmokos. Jeigu individualios įmonės savininkas ar ūkinės bendrijos tikrasis narys Valstybinei mokesčių inspekcijai savo metinėje pajamų deklaracijoje deklaravo su darbo santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodas), didesnes negu Fondo valdybos teritoriniam skyriui deklaruota individualios įmonės (už savininką) arba ūkinės bendrijos (už ūkinės bendrijos tikrąjį narį) asmeniniams tikslams išsiimta suma, laikoma, kad asmeniniams tikslams buvo išsiimta Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaruota individualios įmonės savininko ar ūkinės bendrijos tikrojo nario su darbo santykiais susijusių pajamų suma (02 pajamų rūšies kodas).~~

1 pavyzdys

Individualios įmonės savininkas 2011 m metais iš įmonės išsiėmė 35 600 Lt. Valstybinei mokesčių inspekcijai pateiktoje deklaracijoje jis deklaravo 9 600 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų (02 pajamų rūšies kodas) ir 26 000 Lt pelno po apmokestinimo pajamas. Individuali įmonė už savo savininką privalo deklaruoti ir sumokėti VSD ir PSD įmokas nuo 9 600 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų. Individualios įmonės 2011 metų leidžiamiesiems atskaitymams priskiriama 9 600 Lt (kaip darbo užmokesčio sąnaudos) ir nuo šios sumos apskaičiuotos VSD bei PSD įmokos.

2 pavyzdys

Individuali įmonė 2011 metais nusprendė kiekvieną mėnesį mokėti avansines 300 Lt VSD įmokas ir per metus sumokėjo 3 600 Lt VSD įmokų. Metams pasibaigus individualios įmonės savininkas Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaravo 5 000 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų.

Pagal VSD įstatymo 7 str. 2 dalį individualios įmonės savininko, taip pat ūkinės bendrijos tikrojo nario valstybinio socialinio draudimo mokestinę bazę, nuo kurios jis privalo VSD įmokas, sudaro jų savo poreikiams išsiimta ir Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaruota su darbo santykiais susijusių pajamų suma. Atsižvelgiant į šias ir PMĮ 24 straipsnio nuostatas, individualios įmonės leidžiamiems atskaitymams priskiriama visa 3600 Lt VSD įmokų suma, neatsižvelgiant į tai, kad įmokos apskaičiuotos nuo didesnės negu individualios įmonės savininko deklaruota pajamų suma, ir Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaruota 5 000 Lt individualios įmonės savininko gautų pajamų suma.

~~6.29.3. Pagal VSD įstatymo nuostatas, galiojusias 2010 metų I pusmetį, individualios įmonės savininko, taip pat ūkinės bendrijos tikrojo nario socialinio draudimo įmokų bazę sudarė individualios įmonės ar ūkinės bendrijos Fondo valdybos su VMI prie FM nustatyta tvarka deklaruoto ir su Fondo valdybos teritoriniu skyriumi bei teritorine Valstybine mokesčių inspekcija suderinto dydžio suma, kuri negali būti mažesnė kaip MMA, t. y. socialinio draudimo VSD įmokos už individualios įmonės savininką ir ūkinės bendrijos tikrąjį narį turėjo būti mokamos ir tuo atveju, kai individualios įmonės savininkas ir ūkinės bendrijos tikrasis narys su darbo santykiais susijusių pajamų iš savo įmonių negavo (nuo „menamos“ sumos). Kadangi VSD įstatymo nuostatos pasikeitė viduryje metų, mokant avansines VSD įmokas gali susidaryti permoka. Pagal VSD įstatymo nuostatas permokos negražinamos, todėl 2010 metų leidžiamiems atskaitymams, vadovaujantis PMĮ 24 straipsnio nuostatomis, priskiriama visa už individualios įmonės savininką ar ūkinės bendrijos tikrąjį narį sumokėta VSD ir PSD įmokų suma (taip pat ir permokėta, tačiau neviršijant VSD įstatyme nustatyto maksimalaus įmokų dydžio). Leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriama suma, nuo kurios 2010 metais buvo priskaičiuotos VSD įmokos, nors individualios įmonės savininkui ir ūkinės bendrijos tikrajam nariui faktiškai visa ši suma nebuvo išmokėta.~~

~~Pavyzdys~~

~~Individualiosios įmonės savininkas per 2010 m. išsiėmė iš savo įmonės tokias sumas: sausio mėnesį – 2 000 Lt ir gruodžio mėnesį – 4 000 Lt.~~

~~Pagal VSD įstatymo redakciją, kuri galiojo 2010 m. I pusmetį, individuali įmonė privalėjo kiekvieną mėnesį už savininką mokėti VSD ir PSD įmokas nuo pasirinktos sumos, kuri negalėjo būti mažesnė kaip MMA ir ne didesnė negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų einamųjų metų draudžiamųjų pajamų per mėnesį. Įmonė pasirinko mokėti įmokas nuo 1 MMA ir 2010 m. I pusmetį sumokėjo 432 Lt ($4\,800\text{ Lt} \times 9/100$) PSD įmokų ir 1368 Lt ($4\,800\text{ Lt} \times 28,5/100$) VSD įmokų.~~

~~Pagal VSD įstatymo redakciją, kuri galioja nuo 2010-07-01 iki 2011-12-31, individuali įmonė privalo VSD įmokas už savininką mokėti nuo savininko savo poreikiams iš įmonės išsiimtos sumos, kuri deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai, kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos (02 pajamų rūšies kodas), o PSD įmokos mokamos kiekvieną mėnesį nuo 1 MMA. Savininkas per šį laikotarpį mėnesinių VSD įmokų nemokėjo, o pasibaigus metams Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaravo, kad per 2010 m. gavo 3 000 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų. Susidarė VSD įmokų permoka, nes I pusmetį avansinės VSD ir PSD įmokos buvo sumokėtos nuo 4 800 Lt. 2010 m. II pusmetį PSD įmokos mokamos fiksuoto dydžio nuo 1 MMA, nepriklausomai nuo savininko gautų pajamų, todėl per šį laikotarpį sumokėta 864 Lt ($432\text{ Lt} + 432\text{ Lt}$) PSD įmokų.~~

~~Individualios įmonės leidžiamiems atskaitymams, vadovaujantis PMĮ 24 straipsniu, priskiriama 864 Lt ($432\text{ Lt} + 432\text{ Lt}$) PSD įmokų suma, 1368 Lt VSD įmokų suma. Vadovaujantis PMĮ 17 str. 1 d., leidžiamiems atskaitymams priskiriama 4 800 Lt suma, nuo kurios priskaičiuotos VSD įmokos, nors II savininkas Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaravo, kad per 2010 m. gavo tik 3 000 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų.~~

6.29.3. Nuo 2012 iki 2014 metų mokestinio laikotarpio individualios įmonės, mažosios bendrijos, tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos VSD ir PSD įmokų bazę sudaro išsiimama individualios įmonės savininko, mažosios bendrijos nario,

tikrosios ūkinės bendrijos ir komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario asmeniniams poreikiams lėšų suma, kuri deklaruojama Valstybinėje mokesčių inspekcijoje kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos (02 pajamų rūšies kodas).

6.29.4. Nuo 2015 metais prasidėjusio mokestinio laikotarpio ir vėlesniais mokestiniais laikotarpiais VSD ir PSD įmokos (toliau – įmokos) už individualios įmonės savininkus, mažųjų bendrijų narius, ūkinių bendrijų tikruosius narius mokamos dvejopai:

a) nuo asmeniniams poreikiams išimamos sumos (toliau – pirmasis atvejis) *arba*

b) nuo asmeniniams poreikiams išimamos sumos, kuri negali būti mažesnė kaip MMA (toliau – antrasis atvejis).

Įmokos mokamos vienu iš atvejų - arba pirmuoju arba antruoju atveju. Abiem atvejais, sumos, kurios bus išimamos asmeniniams poreikiams, deklaruojamos Valstybinei mokesčių inspekcijai kaip su darbo santykiais ar jų esmę susijusiais santykiais susijusios pajamos (02 pajamų rūšies kodas).

Jeigu *individualių įmonių savininkai, mažųjų bendrijų nariai ir ūkinių bendrijų tikrieji nariai* asmeniniams poreikiams išsiima sumas ir individuali įmonė, mažoji bendrija ar ūkinė bendrija patenka į VSD įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 1 punkte įvardintų asmenų sąrašą (toliau – VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašas), įmokas reikia mokėti pirmuoju atveju.

VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašą sudaro:

- individuali įmonė, mažoji bendrija ar ūkinė bendrija veikia pirmuosius metus, *arba*
- minėti asmenys yra ne vyresni nei 29 metų, *arba*
- minėtiems asmenims paskirta senatvės arba netekto darbingumo (invalidumo) pensija, *arba*
- jeigu įmokos už juos jau sumokėtos (pvz., dirbant pagal darbo sutartį), *arba*
- jie patys sumokėjo įmokas kaip individualia veikla užsiimantys asmenys (išskyrus dirbančius su verslo liudijimais).

Pirmuoju atveju įmokos mokamos, jeigu individuali įmonė, mažoji bendrija ar ūkinė bendrija patenka į VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašą ir yra išsiimama asmeniniams poreikiams lėšų suma. Jeigu lėšos nebus išsiimamos, įmokų mokėti nereikės. Pirmuoju atveju leidžiamiems atskaitymams priskiriama faktiškai išsiimta asmeniniams poreikiams lėšų suma, kuri kalendoriniais metais negali būti didesnė negu 48 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų einamųjų metų draudžiamųjų pajamų dydžių suma.

Antruoju atveju už visus individualių įmonių savininkus, mažųjų bendrijų narius ir ūkinių bendrijų tikruosius narius, kurie nepatenka į VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašą, VSD ir PSD įmokas privalu mokėti nuo sumos, ne mažesnės kaip MMA, net jeigu lėšos asmeniniams poreikiams nebus išimamos.

1 Pavyzdys

Individualiosios įmonės savininkas, dirbantis pagal darbo sutartį bendrovėje X, 2015 m. kas mėnesį išsiėmė asmeniniams poreikiams iš savo individualios įmonės po 500 eurų. Išsiimtas asmeniniams poreikiams sumas deklaravo Valstybinei mokesčių inspekcijai, kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodu).

Kadangi individualios įmonės savininkas patenka į VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašą, VSD ir PSD įmokos mokamos pirmuoju atveju, t. y. individualios įmonės savininkas VSD ir PSD įmokas mokės nuo faktiškai išsiimtos 6 000 eurų (12 mėn. x 500 eurų) sumos, kuri priskiriama leidžiamiems atskaitymams.

2 Pavyzdys

Už 2015 metus individualiai įmonei už 35-ių metų individualios įmonės savininką, kuris nepatenka į VSD įstatyme įvardintų asmenų sąrašą, yra prievolė VSD ir PSD įmokas mokėti kas mėnesį nuo sumos, ne mažesnės kaip MMA (nuo 2015 m. sausio 1 d. MMA yra 300 eurų, o nuo 2015 m. liepos 1 d. - 325 eurai), net jeigu lėšos asmeniniams poreikiams ir nebūtų išimamos. Per 2015 metus asmeniniams poreikiams individualios įmonės savininkas išsiėmė 1 500 eurų.

Šiuo atveju, vadovaujantis PMĮ 24 straipsniu, individualios įmonės leidžiamiems atskaitymams priskiriama VSD ir PSD įmokų suma apskaičiuota nuo MMA. Taip pat leidžiamiems atskaitymams priskiriama apskaičiuota už metus kas mėnesį taikoma MMA sumoje 3750 eurų ($6 \times 300 + 6 \times 325$), nuo kurios buvo skaičiuojamos VSD įmokos, nors II savininkas Valstybinei mokesčių inspekcijai deklaravo, kad per 2015 m. jis gavo su darbo santykiais susijusių pajamų mažesnę sumą, negu kas mėnesį taikoma MMA.

6.29.5. Visa informacija apie VSD ir PSD įmokų už individualios įmonės savininkus, mažųjų bendrijų narius, ūkinių bendrijų tikruosius narius apskaičiavimo ir sumokėjimo tvarką skelbiama SODROS internetiniame tinklapyje www.sodra.lt.

17. PMĮ 17 straipsnio 1 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentaro) 6.30 punkto 2 papunkčio ir 4 papunkčio pavyzdžio pakeitimo projektas:

„6.30.2. Jeigu vienetas leidžia darbuotojui naudotis bendrovei priklausančiu automobiliu ne tik darbo tikslais ir toks automobilio naudojimas pripažįstamas darbuotojo pajamomis natūra **pagal LR finansų ministro 2009 m. gegužės 19 d. įsakymu Nr. 1K-162 patvirtintą Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašą**, kurios bei apmokestinamos kaip su darbo santykiais susijusios pajamos, leidžiamiems atskaitymams priskiriamos to automobilio visos nusidėvėjimo, draudimo, eksploatavimo ir remonto išlaidos.

6.30.4. Tais atvejais, kai vienetas išlaidas patiria ne tik darbuotojų, o ir jų šeimų narių (sutuoktinių, vaikų (įvaikių) naudai ir galima identifikuoti kiekvieno asmens gautą naudą, tokia gauta nauda pripažįstama darbuotojų su darbo santykiais susijusiomis pajamomis, kurios yra gyventojų pajamų mokesčio objektas. Todėl vieneto leidžiamiems atskaitymams priskiriama ir darbuotojų šeimos narių naudai patirtų išlaidų dalis, kuri atskaitoma iš pajamų kaip darbuotojų su darbo santykiais susijusios pajamos.

Pavyzdys

Prekybos įmonė UAB „Z“ savo darbuotojų vaikams, kurie labai gerai mokosi, įteikė 500 **eurų** € vertės dovanų čekius apsipirkti jų prekybos centre. Dovanų čekio vertė yra pripažįstama darbuotojo gautomis pajamomis, kurios yra gyventojų pajamų mokesčio objektas, todėl priskiriamos vieneto leidžiamiems atskaitymams.“